शौनक पु॰ शुनकस्यापत्यम् अण् । मुनिभेदे "नैमिषेऽनिमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः" इति भागवतम् १।१।

शौनिक पु॰ शुना प्राणिवधस्थानं प्रयोजनमस्य ठक् । १मांसविक्रेतरि (कसाइ) हेमच॰ । २मृगयायां शब्दमा॰ । ३मृगयाशीले च ।

शौभ न॰ शोभायै हितम् अण् । १व्योमगामिनि पुरभेदे हरिश्चन्द्रपुरे २देवे पु॰ त्रिका॰ । ३गुवाके शब्दमा॰ ।

शौभाञ्जन पु॰ शोभाञ्जनएव स्वार्थे अण् । (सजना) वृक्षभेदे द्विरूपकोषः । [शब्दमा॰ ।

शौभिक त्रि॰ शोभं व्योमपुरं शिल्पमस्य ठक् । इन्द्रजालिके

शौरि पु॰ शूरस्य यादवभेदस्य वसुदेवस्य सूर्यस्य वा अपत्यम् इञ् । १विष्णौ २शनैश्चरे च अमरः ।

शौर्य्य न॰ शूरस्य भावः ष्यञ् । १वीर्ये २शक्तौ ३शारभट्यां च मेदि॰ । [ठक् । शुल्काद्दीयाधिकृते हेमच॰ ।

शौल्किक पु॰ शुल्के राजादिदेये करे तदादाने अधिकृतः

शौल्किकेय पु॰ शुल्किकः देशभेदः तत्र भवः ठक् । विषभेदे अमरः ।

शौल्विक पुंस्त्री॰शुल्वः ताम्रं तन्मयपात्रादि पण्यमस्य ठक् । कांस्यकारे (कासारी) जातिभेदे अमरः स्त्रियां ङीप् ।

शौव न॰ शुनः सङ्कोचः श्वन्+अण् टिलोपः । शुनः सङ्कोचे अन्यत्र न टिलोपः शौवम् इत्येव शुनः सम्बन्धिनि संज्ञिप्रधा॰ । [भाविदिनस्थायिनि पदार्थे ।

शौवस्तिक त्रि॰ न परदिने भवः श्वस्+ठक्-तुट् च ।

शौवापद त्रि॰ श्वापदस्येदम् अण् । श्वापदसम्बन्धिनि

शौष्कल पु॰ शुष्कलं शुष्कमांसं पण्यमस्य अण् । १शुष्कमांसविक्रेतरि मेदि॰ । तद्भक्षणमस्य अण् । २शुष्कमांसभक्षके त्रि॰ अमरः । [तत् अश्नोतीत् ।

श्चुत क्षरणे भ्वा॰ पर॰ अक॰ सेट् । श्चोतति इरितः अश्चुतत् अश्चोतीत् ।

श्चुत क्षरणे भ्वा॰ पर॰ अक॰ आसेचने सक॰ सेट् । श्चोतति इरितः अश्चुतत् अश्चोतीत् ।

श्चोत पु॰ श्चुत-घञ् । समन्तात् सेचने आधारे अमरः ।

श्मन् न॰ शेते शी-मनिन् डित् । १पुंसुखे २शवे कालिकापु॰ अट्टालोऽस्त्री "सर्वे नाना॰ अटना॰ स्युरित्युक्तेः ।

श्मशान न॰ श्मानः शवाः शेरतेऽत्र शी-आनच् डित् । "श्मन् शब्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते । निर्वचन्ति श्मशानार्थं सुते ! शब्दार्थकोविदाः । महान्त्यपि च भूतानि प्रलये समुपस्थिते । शेरतेऽत्र शवो भूत्वा श्मशानन्तु ततोऽभवत्" महाभूतक्षयस्थाने महाश्मशाने १काशग्राम कालिकापुराणे १० अ॰ । २शवदाहस्थाने अमरः ।

श्मशानकाली स्त्री श्मशानस्था काली । कालिकाभेदे ।

श्मशानवासिन् पु॰ श्मशाने वसति वस-णिनि । १महादेवे २वटुकभैरवे च । श्मशानवासकर्त्तरि चण्डालादौ त्रि॰ ।

श्मश्रु न॰ श्म पुंसुखं श्रूयते लक्ष्यतेऽनेन श्रु-डु । दुरूपमुखस्थे लोमसङ्घे अमरः । "केशश्मश्रुधारयतामयत्रा भवति सन्ति." मु॰त॰ ।

श्मश्रुमुखी स्त्री श्मश्रु मुखे यस्याः ङीप् । १पुरुषलक्षणयुक्तायां २पोटाख्यायां स्त्रियां जटा॰ ।

श्मश्रुल पु॰श्मश्रु विद्यतेऽस्य अच् । श्मश्रुयुक्ते [चूरकर्मकारके ।

श्मश्रुवर्द्धक पु॰ श्मश्रु वर्द्धयति क्लिनत्ति वृध-ण्वुल् । नापिते

श्मील निमेषणे भ्वा॰पर॰अक॰सेट् । श्मीलति अश्मीलीत् ।

श्यान त्रि॰ श्यै-क्त । सङ्कोचविशेषप्राप्ते घनीभूते "पयश्यानकर्दमान्" रघुः ।

श्याम पु॰ श्यै-मक् । १वृक्षदारुवृक्षे २प्रयागतीर्थस्थे वटे ३कोकिले ४मेघे ५लक्ष्मणवर्णे ६हरिद्रवर्णे च । ७तद्वति त्रि॰ मेदि॰ । ८धूसूरे ९पीलुवृक्षे १०श्यामाके राजनि॰ । ११मरिचे १२सिन्धुजलवर्णे च न॰ मेदि॰ । १३दमनकवृक्षे १४गन्धद्रव्ये पु॰ विश्वः ।

ईषद्भेदेऽपि लक्ष्मीश्यामनीलादीनामभरादौ पर्य्यायता तत्र लक्ष्मीवस्तूनि कतिचित् अविकलसत्तायां दर्शितानि यथा "लक्ष्मीनि केशवः क्षीरिक्षीरं चन्द्राङ्गराहवः । विन्ध्याञ्जनाद्रिशाक्षिवनभैरवराजयाः । शिवकण्ठघनद्वैपायनरामधनञ्जयाः । शनिः द्रुपदजा काली कज्जिकोलयमाऽसुराः । केशवस्त्वलकस्तूरीराजपट्टविदूरजम् । विष्णोधनुःकृष्णसारगुरुपापतमोनिशाः । मसीपङ्कमटाञ्जोधियसुनाधूमकोयिलाः । गोलाङ्गूलाखुगुञ्जाखे कराहः खञ्जनकेकिनोः । शबलं ताक्षतापिञ्जतिलेन्दीवरवञ्जयः । रसावङ्गुतशङ्गारौ कटाक्षोऽलिः कनीनिका । नीली जम्बूफलं हला कालक्षत्वाकुकीर्त्तयः । भिन्नच्छाया गजाङ्गारखलान्तःकरणादयः" ।

श्यामक न॰ श्याम+संज्ञायां कन् । १रोहिषतृणे राजनि॰ । २श्यामाके (शामा) धान्यभेदे पु॰ हेमच॰ ।

श्यामकण्ठ पु॰ श्यामः कण्ठोऽस्य । १मयूरे हेमच॰ । २शिवे ३नीलकण्ठविहगे च ।

श्यामकन्दा स्त्री श्यामः कन्दोऽस्याः । अतिविषायां राजनि॰ । [राजनि॰ ।

श्यामकाण्डा स्त्री श्यामः काण्डोऽस्याः । गण्डदूर्वायां